

Megjelenik minden
vasárnap.

Szerkesztői iroda

kiadó-hivatal

Granátos utca 1. sz.
III. emelet, 12-dik ajtó.

A lap szellemi részét illető
közlemények a szerkesztő-
séghez intézendők.

POSTA-KÖZLÖNY

ELSŐ MAGYAR POSTAI SZAKLAP.

a magyar-, horvát- és szlavonországi postamesterek egyesületének és a magyar postahivatalbeliek
segély- és gyámegyletének organuma.

Előfizetési ár:

Egész évre 7 frt —
Fél évre 3 „ 50
Negyed évre 1 „ 80

Egy szám 15 kr.

Kéziratok nem küldet-
nek vissza.

A megbízások, megrendelések
Tiller Mor és testvére czímre alatt
küldendők.

Felölös szerkesztő: JOANOVICH GYÖRGY.

Társszerkesztő: PAULAY J. ZS.

Főmunkatárs: TAKÁTSY JÓZSEF.

Egyesületi ügyek.

A magyar-, horvát-szlavonországi postamesterek egyesületének, Budapesten f. évi május 23-án tartandó rendes évi közgyűlésre az alapszabályok 15 §-a értelmében a kerületenkint szabályszerűleg megejtett választások folytán, képviselőikül megválasztottak:

I. A budapesti kerületben.

1. Zarubay Ferencz szegszárdi . . . 31
2. Balás Sándor paksi . . . 33
3. Mikola Károly hevesi . . . 28
4. Herdlein György kalocsai . . . 26

Póttagokul: Dezsényi Károly aszódi 20, Segesvári Gedeon duna szt.-györgyi 19, Liskay Gyula promontori 18 és Zemlényi Sándor gyöngyösi 6.

II. A pozsonyi kerületben.

1. Klemm Béla körmöczbányai . . . 27
2. Vladár József ó-stubnyai . . . 10
3. Boleman János lévai . . . 9

Póttagokul: Kiss Jenő privigyei 7, Fekete János érsekújvári 7, és Nécsey József verebélyi 4.

III. A kassai kerületben.

1. Paulay Zsigmond bátyui . . . 40
2. Scholcz Ferencz vendégi . . . 30
3. Paulay Mór ungvári . . . 33
4. Höffer Antal marm. szigeti . . . 26

Póttagokul: Belius György gálszécsi 14, Karsa Bertalan s. a. ujhelyi 11, Szenczkay Rezső beregszászi 9. és Major Alajos rozsnyói 8.

IV. A nagyvárad kerületben.

1. Zilahy László orosházi . . . 21
2. Somogyi Kálmán pécskai . . . 17
3. Pokomándy Sándor szarvasi . . . 15
4. Sebők Sándor békési . . . 12

Póttagokul: Antók István nagy-károlyi 8, Schöffler Mihály mezőhegyesi 8, Omaszta Gusztáv békés-csabai 6 és Grimm Károly gyulai 5.

V. A soproni kerületben.

1. Kugyeray Márton mohácsi . . . 10
2. Grubanovich Gyula karádi . . . 6
3. Markhót József pápai . . . 6
4. Spránszky Sándor körmendi . . . 6

Póttagokul: Dukesz Manó tapolczi 4, Szecsey István nagy-atádi 3, Németh Lajos marczi 3.

VI. A temesvári kerületben.

1. Mihalkovics István zentai . . . 10
2. Szepsi Lajos vingai . . . 10
3. Debert György zichyfálvai . . . 8
4. Volf Sándor zombori . . . 6

Póttagokul: Szentpétery Endre perjamosi 4, Szűcs József kulai 4, Fischer József bajmoki 4, és Turesányi Rezső klopodiai 3.

VII. A zágrábi kerületben.

1. Vuics Tivadar csalmái . . . 8
2. Radmanovics János rumai . . . 6
3. Schmiermund G. dol. miholjaczi . . . 5
4. Kresztics Lázár tovarniki . . . 5

Póttagokul: Popovics Samu vin-kovezi 3, Herites Ede jaszenováci postamester 3 szavazattal.

Heves, 1877. május 9-én.

Az idők emberemlékezzetlenné visszavithető meszeségében alig van példa a mostani időjárásához.

Hetedik hónapja, hogy az egek csatornái folyton nyitra állnak, és majd lassan penmetezve, majd erősen zuhogva öntözik a víztől megeszmörlött földet, melyek minden lyukacsai megtelve, már többet bevinni nem képes, gyomra már egészen tele van, és egyszer csak azt fogjuk megérni, hogy kihányja a föld a sok vizet, és akkor lesz módunk a zuhany-fürdőben alulról, felülről; én legalább a föld közepében valóságos tengert képzelek már e sok esőből, s ajánlom e tárgyat Verne Gyulának, egy újabb természet-tudományi regény megírásához „tenger a föld közepében” címmel, én pedig azon töröm a fejemet, hogy egy hasonirányu regényt írjak „s a tenger a föld felületén” cím alatt, melynek, hogy elég tragicomicus jelenetei s érdekes viszontagságos részletei lennének, erről az olvasót előre is biztosíthatom.

A regény hősei minden esetre a postamesterek, ezek a törhetlen bajnokok, a kik a lélekvesztőiken evezve, nem félnek e tenger szörnyetegeitől, de megdaczolva a veszélylyel, törnek előre — s kívül semminemű izegni mozogni szándékoló lény, vagy lénytelen jármű vesenyre kelni nem merészkedik . . . s megküzdve minden vészszel, csel-szövénynyel, melyek a regény bonyodalmát gordiusi csomóvá nevelik, e gordiusi csomót hivatalos görbe késével ő metszi ketté, s a kibonyolódás csodás tényét az olvasó közönség kedvére és bámulatára keresztülviszi.

Hanem a regény jó befejezése, fájdalom! nem tőlem függ; az csak úgy teljesíthető, ha az annak alapjául szolgáló anyag illetékes helyen megadatik, t. i. ha a regény hősei csodás küzdelmeik és vívőzségek jutalmát kinyerve, — végre — mint minden jó regényben — az erény diadalmaskodik és a gonoszság megtalálja méltó büntetését — más szóval: az ellenünk esküdt sorsot csak úgy lehet megboszulni, ha a kiállt veszélyek és tett áldozatok után oly helyzetbe leszünk juttatva, melyben bankótól dagadó zsebünket teljes önelégültséggel megvergetve, sors ő kigyelmét nevelhetjük, mert a ki utóljára nevet, legjobban nevet.

Pedig minket nem is nagy mesterség lesz megnevetetni, nincsennek túlvérmes követeléseink — ilyenektől jóformán le vagyunk szoktatva, — mi csak méltánylást kérünk az elismeréshez, melyben félig meddig részesítettünk.

E méltánylás alatt ezuttal, útviszonyainknak s rendkívüli költségeinknek megfelelő gyors kiutaltványozását értem, és saját költségeimmel számot vetve, nagyon szerény óhajtsáknak vélem, hogy ez idei rendkívüli pótlékul két havi — november — májusi — szállítási átalányunk harmincz százaléka állapítsák meg minimumképen.

Én hiszem is, hogy ezt megkapjuk, hiszen oly általános, oly országos ezen hét hónapos esőzés,

hogy abban kétkedni senkinek sem lehet, a kétkedőnek csak ablakán kell kinéznie s minden kételye megszűnik azonnal, — hiszen jól tudják azt az illető magas körökben is, miként vesződünk mi ilyenkor a postaszállítással, jól tudják, hogy fogatainkat váltogatni, pihentetni kell, hogy fuvarokat kell felfogadnunk, ezeket az utrosszasága miatt kettős bérrel fizetnünk, ezt jól tudják oda fenn s nem fogják kétségbe vonni óriási költségeinket, nem utasítják vissza jogos kérelmeinket.

A késedelem okát, melyet e pótlékaink kiutaltványozásában észlelünk, abban keresem, hogy a folytonos esőzés okozta romlott útviszonyok mit sem javulván, ennek tartamához képest kívánják a pótlék mennyiségét megállapítani, ezt én igen helyesnek tartom; mert különben kétszer kell vala folyamodnunk; hanem mivel már hét hónap megállapítható, s mivel e nyerendő pótléknak nélkülözését továbbra alig halaszthatjuk, idején való dolognak s nagyon jónak vélném, hogy e f. hó 23-án Budapesten megjelenő képviselőink testületileg kérényezzék, illetőleg sürgessék meg e tárgyat a nagyméltóságú kereskedelmi miniszter urnál, és az országos főposta-igazgató ur ő méltóságánál nyerendő kihalgattatások alkalmával, előszóval előadva az útviszonyok hét hónapos nyomorúságát, esedezvén, hogy a pótlékot, annak megfelelőleg kegyeskedjenek ő nméltóságok kiutaltványozni.

Ajánlom ezen szerény indítványt, leendő képviselőink becses figyelmébe, mert a biblia mondja: „zörgessetek és megnyitattik, kérjete és megadatik, hogy a ti örömetek teljes legyen” — (Amen!)

Mikola Károly.

A magyar-, horvát-szlavonországi postamesterek egyesülete által rendezendő sorsjáték

TERVE.

1. Kibocsáttatik 60,000 sorsjegy, melyek 60 sorozatba osztván be, mindenik sorozat 1000 számot foglal magában 1—1000-ig számítva.

2. Egy sorsjegy ára 20 kr. Az elárusítást kizárólagosan postahivatalok eszközlik és pedig jutalom (provisió) nélkül.

3. A nyereménytárgyak száma 800. A főnyeremények: 1) Ő felsége a király által legkegyelmesebben adományozott igen díszes . . .

2) Az egyesület által vásárolt 500 frt értékű ezüst készlet. 3) két 250—250 frt értékű ezüst nemű, 4) hat 50 frtos és harmincz 20 frt értékű tárgyak; végre pedig 800 darab különféle más értékes nyeremény, melyek mindegyike legalább 2 frt értékű leendő.

4. A nyeremények Budapesten közszemlére állítatnak ki.

5. A huzás 1878. május 20-án a rendezéssel megbízottak jelenlétében és hatósági ellenőrködés mellett fog véghez menni.

Hosszúmező, 1877. május 8.

E lapok 17. számában P . . . gör. szert. s lelkész úr elkeseredésében írt sorai felett bajos s csaknem lehetetlen érzelmeim kitörő árját meggátolni; engedjen hát a t. szerkesztőség szabad fo-

lyást neki; ha kedvére szétömlött, csillapultan tér vissza medrébe; tán be fogja iszapolni, de tán mégis termékenyíteni néhány jó kartársam szívének földjét, kik halgatagul viselték magukat szemben a lelkész úrnak nemünk hivatása ellen irányzott soraival.

P. lelkész úr azon egyetlen egyért — kihez joga van tisztességesen szólni —, bántalmazza azon nőket — kikhez neki joga nincs —, kik nehéz küzdelemmel teljesítik hivatásukat a hazai postaintézet hivatalos szolgálatában, kiknek Stuart Mill a női emancipáció tehetségszűz előharcosa méltó helyet vívott ki a nők közhivataloskodása tekintetében.

Mint tősgyökeres magyar nő pályatársnéim nevében bátorozottan tiltakozom az ellen, hogy a nőnek csak a szerelem és különczkedés adja meg a vállalkozó szellemet. Ez nem áll. A szerelem az az éltető napsugár, az igaz, de a magyar nő hona szerelmével születik, mely egyaránt lelkesíti a fényes palota lakóit mint a pór kunyhóit, s hona iránti lelkesültsége kölcsönzi neki a vállalkozó szellemet. A magyar nő egy külön alkotás; a ki más-ként itéli meg, fájdalom, nem ismert valódi magyar nőt. Reszketek ama sértésért, mit egyért összesen P. lelkész úr reánk mért, ha férfi volnék elégtételt vennék ama gyalázatért, melyet gyenge tollam képtelen lemosni. Térjünk vissza a múlt századokra, hol családok nők tűzhelyeiket elhagyva várakat védtek meg és harcoltak férjeikkel együtt nemes indoktól vezérelve, nem túrtak szégyent, megalázást. Én ki az 1848-ki forradalom árvája voltam, felbírom fogni, hogy mi lelkesíti a nőt, és mi teszi vállalkozóvá; azon egyén, ki ez idő alatt nem szenvedett, nem vesztett családtagokat, balul ítélt, kérem a hajadonok Istenét, bocsássa meg vétékét, mert arra valódi magyar nő képtelen.

S minthogy P. lelkész úr saját életéről beszélt, úgy tüntetve föl családi szerencsétlenségét, mintha a posta vette volna el tőle nejét, szükségesnek látom kérdezni, hogy azon számtalan nők, kiket a férjek hagynak el a legnagyobb nyomor és inség közepette — mi napi renden van — szintén a posta által lesznek-e férjeiktől elcsábítva? Röviden elbeszélek egy történetkét egy nőnek életéből, ki jelenleg magyar királyi postamesternő.

Kis városban élt egy tehetős család, férj, nő és három gyermek. Csendes boldogságban folydo-

gáltak napjai. Évek multak el így, szerették egymást. A férfi később megunta az egyszerű családi életet és vállalkozásba bocsátkozott, mely őt az uzsorások kezeibe juttatá saját és családja vagyonaival. Bekövetkezett az elmaradhatatlan sűrűlőds, a férfi megunta szenvedni az önkészítette nyomort, ott hagyta nejét három gyermekével. A nőnek sikerült némi csekélységet megmenteni, de mellette éjjel nappal dolgozott, az előt ő parancsolt, most neki parancsoltak, és alig tarthatta fenn apró gyermekeit. A jó barátok, kik gyakran asztalánál ültek, ismerték baját, látták veszteségét, de senki se nyújtá ki védő karjait. A törvényszékhez fordult, hol némi pénze volt, hasztalan beszélte itt el családi baját, hisz a törvényszék hidegsége és hosszadalmassága ismeretes. — A nő túrt, szenvedett, várakozott, senkinek se panaszlá üldöztetését, képes volt magába fojtani keserves könnyeit, melyeket a kimerhetlen sors facsart szemeiből, helyzetét azonban fájdalmas aggodalma többé nem palástolhatta el, — összerogyott a szegény, az éhség és kimerültségtől. Egy jó szívű zsidónő emelte őt fel. Őrült kétségbeesésében a férjhez fordult, s mit tett a férj? durván elutasította, ő — ugymond, — nem győzi családját fentartani, pedig jövedelmező hivatala volt. —

Ugyvan az életben. A férfiak kárpótolhatják bármily veszteségüket, a világ nem itéli őket el, míg a nők legkisebb hibájukért kövekkel dobáltatnak. Ez a civilizált 19-ik század 1873/74. évében történt.

P. görög lelkész úr gyermekeiről gondoskodott a nemes szívű püspök, de eme nő gyermekei, kiről e történet íratott, egymagában álltak a végső nyomorúság elhagyatott küszöbén, fölöttük csak az árvák legnagyobb attyja a Mindenható tartotta fenn magának gondoskodását. El is küldé védangyalát, ez egy nagy intézetbe vezette az elhagyott nőt, hol egyfelől ezeken sürgölődtek, forgolódtak, kiki sürgős teendőikkel volt elfoglalva, másfelől pedig kenyeret osztogattak. „Ime” — mond a védangyal — „a Mindenható téged ugyanazon képességgel ruházott föl, mint a férfiakat, ugyanoly jogultságot adott nemednek, mint a férfiaknak, foglald tehát el ezen állást, őrizd embertársaid titkait, őrizd vagyonát, légy szorgalmas munkásnéja azon államnak, mely a magyarok istenének oltalmába van

ajánlva. S ez idő óta a postaintézetnél hivataloskodik az elhagyott nő, hol bár szerényen, de élni mégis képes, és gyermekei nevelését is eszközölheti.

Az ilyen nőket dobátná a lelkész úr a semmisségbe? romlás, — szegény, — gyalázat vagy öngyilkosságba? küzdje le szívének keserű kinjait. Ezért mi nők nem ítéljük el az egész férfi világot, egyesekért nem kívánjuk, hogy romba düljön egy oly nemes intézet mint a posta, hol több szerencsétlen nő is feltalálhatja existenciáját.

A házasság P. úr szerint szentség, sokak szerint az égben kötötték, de mit ér, ha földi daemónok azt széjjel téphetik.

E daemon azonban nem a posta.

Végül még azt jegyzem meg, hogy szépen mosolygó szemekért még nem sikerült még egy nőnek sem állomást szerezni; én ki nem vagyok többé fiatal, oly bántónak találok feljebbvalóinkra e rágalmat, és oly lealázónak magunkra, mely szerint a megtorlást fiatalabb kartársnőimre bízom.

Bocsássanak meg, hogy ily soká igénybe vevém becses türelmüket, de az ily nyílt rosz akarat jogos védelmet kíván mindnyájunktól.

Bogdány Elie
m. k. postamesternő

Felvilágosításul.¹⁾

Balás Sándor és Kugyeray Márton tisztelt kartársaim a „Postai Hetilap” 16-ik számában föléptek a „magyar-, horvát-szlavon postamester egylet” decentralizációjára ellen; ez ügyben felhozott érveléseik azonban annyira ingatagok, (?) hogy azokat én, mint e részbeni kezdeményező teljességgel nem hagyhatom czáfolat nélkül.

Azt állítják ugyan is ezen t. kartársaim, hogy a főkegyletek létrejötte sirját fogja ásnai az anyaegyletnek; ez azonban csupán illúzió marad, hogy csakis a főkegyletek létrejötte képes most pangásban trespő egyletünket új életre keltetni,²⁾ amennyiben az egymással való közvetlen érintkezés még a jelenleg teljesen visszavonult s közönyös kartársakban is alig képes felgerjeszteni az egylet iránti érdeklődést. Magfoghatlan marad tehát előttem az, ami nevezett kartársaimat, kik különben józan

¹⁾ Felhívás következtében közöljük. (Szerk.)

²⁾ 500 tag mellett az egyesület nem trespő. (Szerk.)

A török postai viszonyok.

(Folytatás és vége.)

A fővonalokról számos mellékvonalak ágaznak szét az ország nagyobb városaiba, melyeknek fentartása legtöbb esetben magánszemélyeknek van átengedve.

A „tatárposták,” a fővonalakon a karavánokhoz hasonlóan, amennyiben a vonalak nagy kiterjedése s a posták roppant távolsága miatt nagyon fölhalmozódnak a szállítandó küldemények, hogy nem ritkán 30 egész 40 málhaló, tevék, vagy szamarak szükségeltetnek. Három három málhaló egy különös kísérő felvigyázata alatt áll. E kísérők a relaisken változtatják a lovakat, mialatt az oszlopok vezetői, a tatárok, a leghosszabb vonalon (például a Samsim-Bagdad vonalon Diarbekrben) csak egyszer változnak, rendesen pedig a vonal végpontjáig kísérik a postákat. A szállítás biztosítására a rabló-támadások ellenében egy bizonyos számú zaptjesek (rendőr-katonák) kísérik a vonatot.

A török posta területen a török posták által a következő küldemények fogadtatnak el szállítással: közönséges és ajánlott levelek, újságok és nyomtatványok, árumustrák, készpénzküldemények, csomagok értéknylvánítással és közönséges csomagok. A levelező lapok, postaelőlegek és postaltalványok mindaddig nem hoztak be.

Az egyszerű levél sulya 3 dramma vagy 9-6 gramm, minden további dramma után az egyszerű levél-franko felével több. A porto a távolság szerint méretik meg, és 100 posta óra (500 kilométer) távolságu helyekig 1¹/₂ piaszter vagy 28¹/₂ fillér számíttatik, 100—200 posta óra távolsáig

3 piaszter vagy 57 fillér, 200 postaórán felüli távolságban 6 piaszter vagy 114 fillér számíttatik.

A készpénz küldemények portója a pénznem szerint különböző és minden posta óra szerint számíttatik föl. Arany, ezüst, rézpénz szállítható; utóbbi az úgynevezett metallique csak helyi értékkel bír; Konstantinápolyban például elfogadtatik, hanem Adrianápolyban már nem.

Konstantinápolyban az újabb idő alatt a Stambulban levő török főpostahivatalon kívül, melynek épületében egyszersmind a „vezér-postaigazgatóság” székel, a különböző városrészekben mellépostahivatalok rendezettek be; ezeknek tevékenysége azonban csupán a levél felvétel és bélyegek árusítására szorítkozik. Hasonló teendőkkal vannak fölruházva a Bosporuson fekvő s a fővároshoz tartozó helységek postahivatalai. Ezen postahivatalok kölcsönös érintkezésben állanak egymással; a Bosporuson föl s alá közlekedő számos helyi-gőzösök látják el a közvetítést. Konstantinápolyban tehát szintén megvan az úgynevezett városi posta, melynél 1 piaszterben van a porto megállapítva.

A török postaigazgatás egy idő óta különböző kísérleteket tett, hogy a szomszéd államokkal közvetlen összeköttetésbe lépessen, újjászervezni iparkodik postáját, s remélhető, hogy jelen alkotmány kormányformája alatt óriási haladást fog a török postaügy is tanúsítani. Csak támogatásra van szükség, és támogatásra vár a szomszéd államok részéről.

Természetesen most érezik a rendszeres igazgatás s a jeles tisztviselők hiányát. A nehézségek is nagyok, a nyelvek különötésége, faj és vallások hátráltatták eddig. Nagy térségekkel és kevés emberrel bír Törökország, mert a leg-

termékenyebb vidéken alig vehető 2000 lélek egy négyszög mértföldre, átlag véve pedig csak 1200. Görögország természetesen csak 400 lelket számít mértföldenként.

Ha az európai Törökország belsejében akarunk valakivel levelezésbe lenni, akkor igen tanácsos, ha a konsul, vagy valamely tekintélyes, ismeretes, megbízható kereskedő czégnél czimezzük leveleinket. A nagyobb kereskedő házak évenként sok levelet kapnak minden vidékről, tehát ez az út a legczélsezerűbb.

Az osztrák posta nemcsak a tengeren át, és pedig Konstantinápolyból. Salonikiból, Varna, Trebisond, Alexandria és (főkép) Triesttel áll összeköttetésben, hanem a szárazföldön, és pedig Konstantinápolyból, Adrianápoly, Philippopol, Bellova, Sofián át Nissel és a Moravavölgyön át Belgráddal, Belgrádtól Budapesttel. A ki a konstantinápolyi utat Bellováig a vaspályával átutazta, és Szerbián akar lovon által menni, az osztrák vidéki postához kell csatlakoznia. Kellemes és biztos utitársaságot talál, mely nem kerül annyiba mint a fegyveres kísérekkel való magán-lovaglás.

Törökországnak távírdája is van. Ennek vezér-igazgatása, Stambulban, a Veni-dsamiban székel, további állomásai Galatában (a Mertevari-utcában), Perában (a Veni-csarsi-utcában) és Skutari ázsiai oldalán vannak. Az osztrák távírda Saloniki és Mostáron át Boche die Cattaroba megy; az olasz, Colonába és innen a tengeralatti vonalon Otrantóba; a görög Bolon megy át; a ruméliai Ismailon át Rustsuk, Gárdsevoba; a szerb távírda pedig Nisen (Nissa) át Widdenbe megy. Konstantinápolyban ezenkívül van még egy perzsiai, aegyptomi (szyriai) és angol-indiai távírda.

gondolkozásokról általában ismeretesekek, egyetünk decentralizáltatásának eszméjétől annyira visszarettent, ahelyett, hogy maguk is belátnák azt, miszerint éppen a decentralizáció az, ami egyetünket egy oly szilárd törzsszé képes átalakítani mely dúsan gyümölcsöző izmos ágakra hajlana ki.

Határozottan visza kell utasítanom továbbá Balás Sándor kartársam azon insinuatíóját, miszerint a fiókegyletek létrejötte kiölné, kiirtaná az egyet életéből a magyar szellemet. Felette sajnos az, hogy oly kartársak, kik egyenlő balsors súlyos terheinek közös viselésére kárhoztatvák, ily alaptalan érvekkel lépnek a nyilvánosság elé,* és pedig oly végből, hogy mindazon kartársai tiszta hazafüi érzületét, kik a decentralizáció mellett nyomatékos szót emelnek, kétségbe vonhassa. Balás kartársam ezen insinuatíója csupán csak azt tanúsítja, hogy ő a nyomorultan díjazott vidéki postamestereket ignorálja, s azon hiédelemben él, miszerint csak a nagyobb vidéki városokban alkalmazott s bővebb jövedelemmel rendelkező postamesterek bírhatnak a beleszóláshoz előjoggal, ámde az, kinek tiszta tudomása van azon nélkülözésekről, melyekkel a magyar postamesterek zöme küzdeni kényszerült, bizonyosan megkímélendi 120 frtos szegény kartársait az eféle személyes bántalmaktól.**)

A decentralizáció által mi nem mást, mint egyedül csak a következő célokat kívánjuk elérni: Először is, hogy egyesületünk a kárpátoktól le egészen a déli határszélig a kartársak körében mindenhol egyiránt meghonosulva szilárd alapot nyerjen, és a sikerdús működésre képessé váljék; továbbá, hogy a kartársak szoros kapcsolata kézzelfogható eredményeket birjon kivívni, végre pedig, hogy egyesületünk törzse oly erős gyökereket verjen, miszerint bármily viharok is bizton ellentállani képesek lehessen.***)

Egyesületünk decentralizáltatásának szükség voltát már az egyes postakerületek saját külön érdekei is eléggé bizonyítják, ugyanis mindenféle más és más követelményekkel zaklattatnak kartár-

*) A versecei értekezlet elég alapos érveket szolgáltatott. (Szerk.)

**) Furesa okoskodás. Egészen más utra tereli az ügyet. (Szerk.)

***) Ezt lajthántul már megunták, utóbbi időben alig jártak el a gyűlésekre, mivel a homokba ültetett fa nem hozott gyümölcsöt. Ott most centralizálni készülnek. (Szerk.)

Egy érdekes postarablás.

A párisi gyorsvonat pontban 5 órakor érkezett a kölni központi-pályaudvarba. Az utasok sietve hagyták el a waggonokat s a peront, csak az olajlámpásokkal világított postakocsiban folyt szakadatlanul tovább a munka, mivel a tisztviselők megtesztelt szolgálati fáradságának dacára csak nagyon ritka esetben lehetséges a Belgium, Franciaország, Angolország és gyakran Spanyolország valamint Dél-Amerikából érkezett 8—10 nagy zsákban foglalt levélhalmaznak földolgozása a verrier — kölni rövid utvonalon, sőt 1—2 órárt rendszeren utána kell dolgozniok a tisztviselőknél. A postakocsi nyitott ajtajában a postavezénylők, postaküldönczök és postalegények álltak, kik a küldemények átvétele végett jelentek meg, hanem sürgetésük dacára „későbbre“ halasztattak a kocsiposta szolgálattevője által. Morogva léptek vissza. Csak azon altiszt, ki a berlini gyorsvonat első indítására várta a küldeményeket, négy nehéz levélzsákot vett át, a postalegény pedig, ki a kölni postahivatal pénzes zacskójának átvételére jelent meg, szintén átvette azt. E pénzes zacskó Eupen, Aachen és Düren városokban az előbbeni napon a postán feladott pénzes küldeményeket foglalta magában, melyek nem jelentéktelen értéket is képviseltek. Egy tisztviselő kézbesítette a levélzsákot a hozzátartozó hivatalos iratokkal együtt a postalegénynek, ez megvizsgálta a pecséteket és gyorsan eltávozott, mert a peronóra már egynegyedötre mutatott.

A postalegény egylovas fogatával a központi pályaudvarból elhajtott a körülbelül 20 percnyi távolságban levő postahivatalhoz; a mint azonban

saink; és minthogy ezek elháríthatására az egyet törzse nem teszi s nem is teheti meg a kellő lépéseket, ennek ágai, a fiókegyletek hivatvák, illetőleg kötelezték arra, hogy saját kerületük ügyeit elintézzék, míg ellenben az oly általános postaügyi kérdések elintézése, melyek az egész országra egyiránt kiterjednek, a törzs — vagyis anyaegylet évi közgyűlésének teendői közé tartozik.

Tisztelt kartársaink bizonyosan emlékeznek még a szaksajtó ama támadásaira, melyek a fiókegyletek behozatala folytán keletkeztek. Míttett ezen ügyben az anyaegylet? — Semmit! Az ily ügyek, ha a fiókegyletek fennállauának, ezek által lennének megvitátás alá vonandók, a fiókegyletek bizottságának lenne feladata, a közönséget saját szűkebb keretében erre nézve sajtó útján kellőleg felvilágosítani, még pedig a kerületbeli kartársak közmegegyezésével, miután a kartársak ily ügyekbeni nézetéről, a fiókegylet elnöke, egy hozzájuk intézett körözüvény által könnyen megszerezhetné magának a kellő tudomást, s illetőleg ezek közvéleményét.

A néptanítók, kiknek egylete szintén decentralizált szervezetű, az iskolaügyi rendeletek és napi kérdések felett saját érdekeik tekintetéből szintén gyakrabban értekeznek s tanácskoznak együtt, szintén ily módon már többnemű előnyt vettek ki saját számukra, amit pedig szorosabb kapcsolat és az egyet elágaztatása nélkül kivívniok nem sikerült volna. Ezek példáját kellene a magyar állami postamestereknek is követniök, mivel az egyletnek csak is így lehet reájok nézve értelme. A fiókegyletnek tökéletesen kell ismernie saját belviszonyait, képes-e a jelenleg centralizált szervezetű egylet, a felette kiterjedt keretében fennlétező viszonyokat mind s általában ismerni? Nem! És éppen emiatt nem képes a központi igazgatás kitűzött céljának megfelelni.

Balás és Kugyeray t. kartársaim nézete szerint most is szabadságukban áll a kartársaknak az, hogy kerületi gyűléseket tarthassanak; ez igaz, hanem hogy ezt tehessék és tegyék, azt alapszabályilag kellene elhatározni, és pedig azért, mert az ily értekezlet megtartásánál kellő rendre van szükség, ez pedig alapszabály nélkül nem érhető el.

Ami a költségeket illeti, ugy hiszem hogy minden kartárs, s illetőleg egyleti tag képes leendő

annyi áldozatot hozni, amennyi arra megkívántatik, hogy saját érdeke végett a kerületi értekezleten egyszer egy évben személyesen résztvehessen, ha pedig idő hiánya vagy anyagi helyzete miatt ezt sem tehetné, akkor megbízhatja az értekezleten megjelenendő valamelyik kartársát, hogy ez ott az ő érdekében is emeljen szót. — Miért jelennek meg a lajthántúli kartársak, — kiknek helyzete éppen nem jobb a mienknél — a kerületi gyűléseken mindig tömegesen (?)

A postakerületi fiókegyletek még megyeiekre is szétágazhatnának, s erőszben az elnököt a választmányi tagok sikeresen támogathatják. Ezen fiókegyletek értekezleteiket a kerületnek 3—4 alkalmas helyén is tarthatnák még pedig akár egyidejűleg is s ezek vezetésével megbízhatná a kerületi elnök a választmány egyes tagjait. Az itt tárgyalás alá vonandó ügyek előbb a kerületi elnöknek lennének beküldendő, éppen úgy az ezekben hozott határozatok is; az elnök a választmányi tagokkal egyetemben elintézhethé a nem felettebb fontos kerületi ügyeket, míg ellenben a közérdekű fontos ügyek elintézése mindenkor a Budapesten megtartandó közgyűlés alá tartoznék.

Mindaz amit egyesületünk decentralizáltatására nézve itt előadtam, az ez évi közgyűlés által lenne elintézhető és alapszabályilag eldönthető, s én teljesen megvagyok arról győződve, hogy egyesületi ügyünk ez által felette előnyös lendületet nyerne.*)

Végre határozottan visszautasítom azon gyanúsítást, miszerint a decentralizáció mellett szót emelő csupán csak szerepelhetési vágyból indultak volna ki, s felette sajnálom, hogy éppen kartársaim azok, kik ily alaptalan gyanúsítással lépnek fel. Zichyfalván, 1877. évi május 6.

Debert György.

Vegyes közlemények.

— Személyzetiek. Bayer József postakiadó a móóri postahivatalhoz helyettes postamesterré kineveztetett. Bedő Károly a deési postahivatalnál kiadoul alkalmaztatott. Leményi János nagyiklodi postamester leköszönt. Aujezdski Adolf csicsó-kereszturi pk. jelölt a postakiadói vizsgát letette.

*) A decentralizációt az idegen ajku kartársakon kívül alig néhányan pártolják.

az új muzeumot elérte, többször ismételt hangos kiáltások folytán megállítá szekerét, mivel egy embert látott a postahivataliszolga-egyenruhában a küldöncz-kocsinak lélekszakadva utánna szaladni. Az illető úglátszik, kirohant a waggonból, mert kabátjának ujjai fölvalának gyürkőzve és a szélben lengedező haját se fődé a sipka. A korai reggeli órák miatt még egészen üres volt a muzeum tér.

„Postalegény, megálljon!“ kiáltott a hivataliszolga, „más pénzeszacskót vitt magával, itt van a magáé; adja nekem vissza a másikat.“

A postalegény ezen áttizadt embertől magához vette ama zsákot, melyet külsejéről a vaspálya-postahivatal pénzes zsákának ismert föl, midőn pedig pecsétjét rendben találta, helyébe a vaspálya-hivatalnál átvett pénzes zacskót adta a szolga kezébe, mire ez, lélekszakadva ismét tova szaladt. A postalegény tovább hajtott, a postahivatalban átadta zacskóját az iratokkal együtt a pénzes levelek rovatolásának alkalmazott tisztnek, és éppen elakart távozni, midőn a tisztviselő őt visszahívta.

„Postalegény, mi legyen ez?“ mondá félig nevetve, félig mérgelőve. „Miféle különös pénzes küldeményeket hoz maga nekem itten?“ Erre egy papirba burkolt csizmatalpát, egy függentyűs óra nehezítőjét és más értéktelen tárgyakat vett ki a zacskóból. A postalegény elhalványult és habozott, hogy ő ama zacskót a vaspálya postahivatalban kapta. A tisztviselő átnézte az iratokat és roppant megdöbbsent, midőn a zacskóban tartalmazandó pénzösszeget sehol se találta. „Hallja,“ mondá, „a zacskónak 23.000 tallért kell tartalmaznia, hol van a pénz?“

„Nem tudom!“ habozott a postalegény, kit majd a hidegség, majd a forróság tett reszketővé. A tisztviselő megtekinté a zacskót, melyen semmi-

féle sérülés nem volt észlelhető, a pecsét is ugyanazonosnak találtatott, a dolog megfeythetlen volt előtte; talán rossz viczzet tett a vaspálya-postahivatal valamelyik tisztviselője?

„Itt van,“ mondá a tisztviselő a reszkető postalegényhez, „vegye e dolgokat ismét magához, menjen gyorsan vissza a vaspálya-udvarhoz és hozza nekem az ide tartozó zacskót.“

Ez ember úgy cselekedett a mint mondták, hanem a postahivatalban biztosították, hogy a helyes zacskót vette át a befoglalt 23.000 tallérral; a tisztviselő, ki maga helyezte a pénzküldeményeket a zacskóba, egy másik tisztviselő és szolgára hivatkozott; de a csizmatalp s az óra nehezítőről senki sem akart semmit tudni. A zacskó, melyet a postalegény előmutatott, mindenestre a vaspálya-postahivatal leltárához tartozónak ismertetett el, ellenben a tisztviselő kinyilvánítá, hogy a pecsét nem az ő pecsét nyomójával hajtatott végre, mint-hogy utóbbi a 6 számot, a zacskó pecsétje ellenben a 11 számot viseli. A postalegény erre zacskójának utközben történt kicseréltetését közlé, hanem nagy meglepetésére azt hallotta, hogy bizony egy postahivatali szolga se küldetett utánna. Tiszta dolog volt hát, hogy itt egy raffinirozott tolvajlás történt, mely egy a viszonyokkal nagyon ismerős egyén által követtethetett el, sőt tán a postalegény maga is bűnrészes. Ki volt azonban a tolvaj, ki az altiszt egyenruhában a kocsit föltartóztatá és a postahivatali pecsétnyomót s a 23.000 talléros pénzes zacskó birtokába keríté? — A postalegény egy sugár, sovány, szakálatlan egyénnek festé, kit közelebről nem ismert.

(Folytatása következik)

— **Hymen.** Sztraka György m. k. postatiszt fényes esküvője Éder Sarolta úrhölgygel f. hó 8-án ment végbe a belvárosi plébániában. A diszlakoma a Hungáriában tartatott igen szép számú vendégek jelenlétében. Ott voltak Dr. Novotny Károly postaigazgató, Müller és Petheő aligazgatók, Obadich fő-postahivatali főnök, és számos postatiszt családjaikkal. Vigan folyt a diszes lakoma, s a szokásos komoly és tréfás pohárköszöntések sem hiányoztak, a szép menyasszonyt minden oldalról üdvözltek, s a derék vőlegény sem maradt ment a szerencse kíváncsától; éltették még a szép nyoszolyó lányokat, a Sztraka nővéreket, Dr. Novotny kedves leányát és éltették Dr. Novotny igazg. urat, kinek kitűnő kedélyhangulata az egész társaságot magyaros jó kedvre gyullasztá. Volt is öröm és vigság, alig ért diszlakoma véget, a fiatalabbak zene nélkül már is tánczra keltek, s mire a cigány a török indulóval benyitott, a tánczos párok csokjasája tánczra buzdította az összes társaságot. Éjfél után még mindig vigan jártak a csárdást. — Fogadják az új házások részünkről szerencsekívánatunkat.

— **A német birodalmi ülésben** a posta és táv-írdai költségvetés tárgyalása alkalmával egy igen szép bélyeggyűjteményen kívül minden világváros postaépületeinek rajza volt a ház asztalára letelve. — Azonkívül egy kutya- és az arhangeli iramgim posta; továbbá a posta kocsisok nemzeti egyenruhájukban lerajzolva voltak láthatók. Nagy derűséget keltett egy rajz, mely a francia faluzó levélhordókat hosszú falábakkal ábrázolta. Ezen módja a járásnak Franciaország déli részein levő homokpuszták miatt divatos. Mondják, hogy ezen levélhordók nagy ügyességgel bírnak a falábakon való futásban. Nem hisszük, hogy panaszkodnának az elkövéredés ellen.

— **„A világforgalom eszközei“** czim alatt Wühl Jákó ismeretterjesztő művet ír, melyből az első kötet elhagyta a sajtót. Szerző szűk körre, az adatok összegyűjtésére szorítkozik. A könyv első része a vasutak, a második a posták, a harmadik a távirás történetét tartalmazza; s a kötet gróf Eszterházy Miksának van ajánlva. Ára nincs feljegyezve. — Egyébiránt szerző azzal, hogy nemcsak a vasutakat, hanem a távirásokat és postákat is ismerteti, megelőzte a külföldet is, mely ilyenmő vezetésb munkával nem bír.

HIRHARANG. — Kozma Vincze kolozsvári postatiszt eljegyezte Csáki József nyugalmazott főhadnagy leányát Teréz kisasszonyt Csik-Szépvízen. — Az 1877. évi első évnegyed állami bevétele s kiadásai közt a magyar postaintézet bevétele 1,356,049 (+ 21,215), kiadása (1,168,065 (+ 83,515) frt volt. — **A 2000 frt állami segély,** melyben a magyar postai segély és gyám-egylet évek óta részesül, a folyó évre is pontosan kintalványoztatott. — **Berlinből** táviratozzák, hogy ott május 7-én a király-utczában fekvő postaépület felső emelete összeomlott, mely alkalommal 4 ember élet esett áldozatul. — **Trefort** kereskedelemügyi hely. miniszter úr néhány napra Bécsbe utazott. — **A budapesti** postaigazgatóság közhírré teszi, miszerint f. évi május hó 1-étől fogva, a helybeli főpostahivatalhoz kézbesítés végett beérkező fogyasztási-adóköteles tartalmu küldemények után eső adóilletékek, nem mint eddig, a budapesti fogyasztási adóhivatal, hanem mindjárt a kézbesítés alkalmával postaközegek által szedetnek be. — **Lépre jöttek.** Lapunk mult heti számában említettük, hogy egyesületünk decentralizációjához legalább 15 rendes tag ebbeli írásbeli felhatalmazását szükséges a közgyűlésen előmutatni. Ez ellen most a „Post-Zeitung“ nagyban protestál, mondja hogy ezen állításunk csupán a légből van merítve. Tehát csakugyan nem bírnak 15 decentralistikus tagot előteremteni. — **Ugyancsak** a „Post-Zeitung“ legutóbbi számában olvassuk, hogy temesmegyei Klopodián, f. é. április 20-án „Postmeister-conferencz“ tartatott, melyen kizárólagosan és egyhangulag azt határozták, hogy a postamesterek egyesületét csak az esetben fogják támogatni, ha annak

sokszor említett decentralizációját a legközelebbi közgyűlés elfogadja. E kívánságot lehetett volna igen könnyen 2 kros levelező lapon is megírni, kár volt az illető kartársaknak fáradságot s költséget okozni. Sajnáljuk, hogy Turcsányi Rezső klopodiai postamester úr, mint jó barátunk és régi előfizetünk mindezeket előttünk titokban tartotta, alkalmasint az egész csak mistifkáció lesz. — **Hainz János** prágai postajárulnoknak, hű és tevékeny szolgálata elismerése jeléül az ezüst érdemkereszt adományoztatott.

Szerkesztői sürgöny.

Sugát ag. Azonnal postára adtuk.
Mező-Kovács háza, Eger, Szin. A postanaptárt keresztkötés alatt elküldöttük.
Nádújfalu. Szívesen előjegyeztük. Új pályáján boldogságot kívánunk.
Szederkény. Helyesen van.
Sümeg, Esztergom. Megírtuk.
Mohács, Ungvár. A hozzánk tévesen beküldött szavazatokat elküldöttük.
Ungvár. A póttagokat szíveskedjék azonnal értesíteni, mivel a pótválasztásra nem telik elegendő idő.
Búr Szt. György. Előjegyeztük.
Oros háza. A tagsági nyilatkozat nem volt mellékelve

Pályázatok postamesteri állomásra.

1. Szepesmegye Gréniczen, 150 frt tiszti fizetés, 40 frt irodai és 410 frt szállítási átalány. Postaig. Kassa.
2. Bács megye Felső Szt. Iván helységben, 120 frt tiszti fizetés, 40 frt irodai és 384 frt szállítási átalány. Postaig. Temesvár.
3. Komárommegyei Nagy-Megyer helységben, 220 frt tiszti fizetés, 40 frt irodai és 1044 frt szállítási átalány. Postaig. Pozsony.
2. Sopronmegyei Német-Keresztúron, 240 frt tiszti fizetés, 40 frt irodai és 456 frt szállítási átalány. Postaig. Sopron.

Pályázatok postakezelői állomásra.

1. Esztergomban a postakezelői állomás, 35 frt havi fizetés és lakás élveze mellett azonnali betöltendő. Szakképzett és hadmentes postakiadók, felszerelt kérvényeiket Wittmann István m. k. postamesterhez Esztergomba küldjék be. Biztosítékkal rendelkezők előnyben részesülnek.
2. Török-Becsén a postakiadói állomás 240 frt évi fizetés, ágyanemű és mosáson kívül teljes ellátás mellett betöltendő. Szakképzett és jó bizonyítványokkal ellátott postakezelő urak, ebbeli kérvényeiket Bauer György kir. postamesterhez Török-Becsére intézzék. Biztosítékkal rendelkezők előnyben részesülnek.

Ajánlkozások.

— Egy 27 éves a katonai kötelezettség alul teljesen felmentett postakiadó, ki képesítve van nagyobb forgalmu postahivatali és önállóan kezelni, kellő biztosítékkal és igen jó bizonyítványokkal rendelkezik, keres hason minőségben alkalmazást. A szíves meghívó levelek Tegzes Imre postakiadó czime alatt Halasra küldendők. Az állomást azonnal elfoglalhatja

A „postamester“ czimú folyó évi naptárából körülbelül még 140 példánnyal szolgálhatunk és példányát 40 kr. leszállított áron adjuk. E naptárak a legközelebb tartandó kerületi képviselők választásánál igen jó szolgálatot tehetnek, és az ezek után befolyandó egész összeget a magyar postamesterek egyesülete által rendező nyere-mény-sorsjáték költségeire felajánljuk. Ebbeli megrendelések Liszkay Gyula egyesületi pénztárnok urhoz Promontorra küldendők.

Tiller Mór és testvére

a nméltós. keresk. m. kir. miniszterium által megbízott szállítóinknál.

Budapesten, országut, Károly lakánya épületében a következő tárgyak utánvét mellett rendelhetők meg.

1 postatiszt vagy postatisztól arany-zsinóros finom zubony 13 frt 80 krtól 15 frt 80 krig	
1 ezüst zsinóros pedig 12 frt	
1 60 krtól	14 frt 25 krig
1 finom szürkepantalo 8-10-ig.	—
1 a legfinomabb fajtából 11-12	—
1 teli köpeny 24 frttól	38
1 első köpeny csuklával 10 frt	12
1 sapka, valódi % arany	—
1 zsinór és rózsával	3
1 ugyanaz vitézkötéssel	4
1 finom nyári tábori sapka	—
1 arany jelvényvel	3
1 ugyanaz ernyővel	3
1 szabályszerű nyakraváló	—
1 pár arany vagy ezüst him-zett posta jelvény zubony galléra	1
1 pár ércz postajelvény	—
1 finom posztó vagy szalma kalap urak vagy fiuk számára 1 frt 50 krtól	3
1 levélhordó szabályszerű zubony 7 frt 50 krtól	9
1 szürke pantalo 5 frt 20 krtól	8
1 sapka	1
1 valódi ezüst-zsinóros	3
1 ugyanez magastetejű	3
1 postalegény szabályszerű szürkecsuklával	18
1 szabályszerű zubony	7
1 szabályszerű nadrág	6
1 kalap	3-3
1 sapka	1
1 jó erős négy karimás posta sip	1
1 három	1
1 sip zsinór	1
5 kilogramm jó spanyol viasz	4
1 jó erős bőrtáska levélhordók számára	8
1 6 frttól	—
1 ugyanez nagyobb minőségben csomag használatára 9 frttól	10
1 jó szerkezetű tized malha mérleg súlyok	15
1 jó szerkezetű levélmerleg tányérral	3-6
1 jó erős levélgyűjtő-szekrény postaczi-merral 7 frt 50 krtól	9
1 jó erős posta czimer 7 frt 50 krtól	9
12 jó minőségű tekete irón 35 krtól	—
12 jó minőségű kék irón 55 krtól	—
12 jó minőségű vörös irón 70 krtól	—
12 jó minőségű tolltartó 25 krtól	—
1 doboz finom aczél toll 50 krtól	1
100 hivatalos boríték czimmal	—
100 ugyanaz vastag papírból	1
100 jelentési iv	1
100 penzes levélboríték	—
100 levél papir festet monogrammal	—
100 hozzá való boríték	—
100 levél boríték czim nélkül 35 krtól	—
100 látogató jegy 65 krtól	1
100 hozzá való boríték	—
1 nagy korsó üveg fekete tinta	—
1 nagy korsó üveg finom viola tinta	—
1 kis üveg bármint színű	—
1 korsó 1/2 kilogramm fekete bélyeg festék	1
1 betűzőhöz való szelencze párnával	1
1 rizma fogalmazó papir	1
1 rizma fehér iroda papir 2 frt 50 krtól	3
1 kőncz jó csomagoló papir	—
1 vonalzó 10 krtól	—
1 par jó erős löpökőcs I-ső számú	3
1 pár jobb fajta II-dik számú	4
1 pár legjobb minőségű III-dik számú 5 ft	8
1 drb fehér vagy szines ing 1 frt 60 krtól	2
1 drb vászon nadrág 1 frt 20 krtól	2
6 drb fehér vagy szines zsebkendő 90 krtól	4
6 drb fehér vagy szines kapcza 90 krtól	3
1 ing gallér vagy nyakkendő 20 krtól	1
1 jó erős revolver 7 frt 50 krtól	12
1 szimpla vagy dupla pisztoly 2 frttól	3
1 postatiszt kard elefant csont marko-lattal arannyal kirakott tokkal	15

ehez kardkötő 5 frt — kr.
1 penzes zacskó felvágó kés 35
Az említett tárgyakon kívül még megrendelhető a lehető legolcsóbb árak mellett,

urak és gyermekek részére minden nemű czivilruha, holgyek részére minden megbízás ruházatra

nap és esernyők, minden háztartási szükséglet, urak és hölgyek részére kesztyű, jegyzék könyvek, penzes tárcák, kösek, ollók, meter súlyok, vas és rézből, minden irodai tárgyak és szükségletek, lámpák, mindenféle ajándékoknak alkalmazható tárgyak, uri és hölgy nyakraválók, zseb- és falk órák.

1 Deák Ferencz emlék érem frt 50 kr
(Csomagolás fadóbozban 10 krtól 35 krig).

Teljesen felszerelt ruházat megrendeléseknél a mérték pontos beküldése szükséges.

Az egyenruhához tartozó szövet zsinór gomb, jelvény sat. részletesen is megrendelhető, és ugyanazon aron számíttatik amint a n. méltós. kir. keresk. minist által meghatároztatott.

Pontos jó és gyors kiszolgáltatást iránt kezessége nyújtani ismert czégünknek különös érdekében fekszik.

Minthogy szállítási üzletünk a pártolás folytán, melyben a n. é. vidéki közönség részesített nagyobbított, és ezentul nem csak a tek. hivatalbelieknek hanem az összes közönség szállítóit leszünk, felhívjuk mély, tiszteltetl a tek. postamester, és postatiszt urakat, nekünk e vállalatban segédkezet nyújtani és az illető feleltől bármilyen néven nevezendő megbízásokat, melyeket mi rögtön utánvétellel küldeni fogjuk, mint közbenjárók elfogadni szíveskedjenek. Munkadükért amint az utánvételi lap hozzánk visszaérkezik, az utánvételi összegből hatos kamatot posta utánváyon az illető közbenjáró ur kezéhez fogunk juttatni.

Tiller Mór és testvére, szállítók.